

מב:

עין משפט
נר מצוה

כד א מיי פייב מוהל' עשיות
 סלסו א טעישע אים
 מיטן תקעי ספיק מ:
 כה ב מיי פייב מוהלסות
 טעלסות מוהל' ע:
 ג וימי פייב מוהל' עשיות
 סלסו א וימי מוהל' ויכלסו
 טעישע אים מיטן דקס ספיק
 ט וימי שטט ספיק מ וימי
 וימי ספיק מ:
 בד ד מיי פייב מוהל' עשיות
 סלסו ט טעישע אים מיטן
 תקעי ספיק מ:
 כז ה מיי פייב מוהל' עשיות
 סלסו וימי טעישע אים
 מיטן תקעי ספיק מ:
 כח ו מיי שטט מוהל' ע
 טעישע אים ספיק מ:

נורה אור השל

1. ישלח אליך מלאכים
לאמר מה לי עמך
ויתן להם ענין אלה ויהם
אל בית מלחמתו
ואולם חזק ואלו כח
לך מאת אלהיך עמו ואל
תשחקו.
דברי ה' אלהים ב' לה בא
יורד יהודה למלך
אישור ויארם המלך
לענין הענינים כי
החליטו מזה:
דברי ה' אלהים ב' לה כג
שבתם ואין חסדי
והשבתו חזק רגל מן
הארץ ויהי לה עזר
בארבעה
צדק הוא כי מזה
מרתית שמו נא כל העמים
ומאבי תחלתו
חזרו חזקו בשבת

אִכְבֵּה יִחַ
5. רוח אפניו משפיע י
לכבוד כבודו ותרומתו
מבטן בעצלו נחיה כבוד
אִכְבֵּה י
6. יחזיר י אלהים את
האדם עפר מן האדמה
יחיה באפיו נשמה חיים
יהי האדם נלפס חיה
מלאכי ב
7. קביו את כל המעשר
אל בתי האוצר יחיה שר
בביתו ובמנונו אם בנות
אמר י בצלות אם לא
אמחה לכם את ארובות
השמים ויהיה לכם
ברכה ער בלי י
מלאכי ג
8. ונתתי משכבכם בעתם
ונתנה ונאמן ויחיה ויחיה
השדה יתן פריה
ויקרא ד

רבינו חננאל

רחמים ויורו הוריום למלך
 אשיהו ויבן ואמר ששאריו
 כבדו וימנינו מעש, מפני
 שלא נמלך בירמיהו כד הוה
 נביא נשפתי ששערי ירושלו
 דהוה קאמר גדיד הוא ה' כי
 שיהו מרתה' מרתה עליה
 ארזוהו דהוה אפניו מרתה ה'
 וכו' ויגור יורו תנחת על
 שבעלו ואבינו שני תינקת
 בעבר הירדן, והקיאום דרר
 כיון הריע, וישיהו חבש
 וינצרו עצמות, מאי טעמא
 כיון דהוה עביר לאתחשולוי
 כשכולל דהוה, וכפשי דהוה
 חשיו וכבליהו שאין אל
 מאה אל, העצמות

דאקוויט טון לא עבדי לאהאן
אימל, כבעני דמי בר חמא
עשה שבעה שנים ואזכיש מי
בפיך תואשון והתהיה עי
בן ויחיד הדרך לפני גוים אמ
ר יוסי אומר איך תיחיד שר
לפי האדם לנפש חיה, שבעה ש
נשים, עוד אמר להם צאו וראו
אברהם ויחן ויחן שבעה וקח
עם אשתו בירושלמי מידת אלה
כיר יבא מטר, לא למצאה מבי
עו שובלו שמתחילים לזמר
התהיה פ"י גאון גייסא כך הא
היא, ובשלשן שמטאלי קורין א

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

במלא תנור הבואה או דלמא במלא תנור פה. כמלא תנור מבואה הי' פי' כמלא חלל התנור תבואה דהיינו יומא וזמנא תנור פה תא שמע כמלא פי תנור פה ואם קן מיירי כפת: **עדיין** תבעי ק"ך במלא פי תנור במלא עננא פי תנור. דהיינו

שורה של לחם מבינות
 כי המנוח או דלתא כי דרדא דרופא
 אהדר ליה לפסחים דמנוחא שורות
 שורות של לחם או למעלה עד
 כי המנוח: ומהו את הכשר.
 פירוש לפי שנתעכלו במעי האדם
 טעמא ואין העצמות דלא מעכלו:
על כולם רשאי לבנות עצמו
 בתיבתה. פ"י לענות נפש
 ומתרגמין לקגפא נפש: ר' יוסי
 אומר אין היחיד רשאי לבנות. ויני
 הכי מנא ל"פ כהא דמריה הני
 אמוראי בפרקין דלעיל (דף י"א) אם
 בקרא חוטא וכו' בקרא קדוש וכו'
 והאמוראי פליגי במאי לעבור נפשיה
 הכי מנא פליגי בדלא מני לעבור
 נפשיה: **לאנשי** (ה) מישר
 כי דיינו אנשי מעמד דיש בישרא
 הכי מחקים למעמדות להפסל
 מתפללו על אחיהם שגולה פי לפי
 שגותיהם שום וינימוקס מתמת
 שמים: קרן אפ"י. פי שם מקום:
אינבא. פירוש לנ"ד של בלע"ז
 מתמת גבוהה על הר:
בלילי רביעיות ובא"י שבתות.
 פי שלח היו בני אדם
 וסולקין בדרסים בלילות מופי
 אגרת נת מחלת דמדרס במסכת
 פסחים (דף קכ"ב):

השוליה

או דלמא כי דרא דריפתא דהדר ליה לפומא דת-
תענית על שאכלו ואבים כו' אמר עולא משום
דמיעשה ובלעו ואבים שני תינוקות והקיום דרך ב-
לפני חכמים ויטוהרו את הבשר ונמאו את העצם
בשבת כו' תנו רבנן (י) עיר שהקיפוה נכרים
המיוסרפת בים ואחד יחיד שנדרף מפני נכרים או
דיוח רעה על כולן יחיד רשאי לסגף את עצמו
ואומר אין היחיד רשאי לסגף את עצמו בתענית שמ-
הבריות מרחמות עליו אמר רב יהודה אמר רב מ-
ידיה האדם לנפש חיה נשמה שנתתי בך החיה:
על הדבר כו' איבעיא להו לא הודו לו חכמים
והודו לו או דלמא לא הודו לו כלל ת"ש דתניא מ-
אצל ר' חנן בן פטוס חלמירו של ר' עקי-
בא אמר אין מתירעין על הדבר כל עיקר על כל צרה
כו' ת"ר על כל צרה שלא תבא על הצבור מתת-
נשמים מ"ט אמר ר' יוחנן לפי שאין מתפללין על
יוחנן מניין שאין מתפללין על רוב הטובה שנאמר ה-
בית האוצר וגו' מא עד בלי די אמר רמי בר יר-
מיה מלומר די אמר רמי בר יוד ובבבולה מתירעין
שגשמה מרובין אנשי משמר שולחין לאנשי מעמ-
ה שבבבולה שלא יהא בתייהם קבריהם שאלו את ר' א-
שורדין ויתפללו שלא ידורו אמר להם כדי שיעב-
דו שישכך רגליו כמים והתניא דיורו רגליו כמים
קדם ההוא מיעא כי רכיב גמלא ונקוט רומחא בידיה
ולא צמאה אלא בינונית שכל זמן שהגשמים מרובין

לכלי, בחוקיהו קיימי לפיכך סטוא. ומפורש זה כאשר אמרנו במנחות בפרק ה' ישמעאל י' שבעל ספיה עמיתו חרקה דרב חנינ' ב' ואמרין תפשוהו חיי מהא דאמר עולא ד' ור' יוחנן ור' הורקא ד' ור' חנינ' ב' על אילי המעשרים בשבת על שיתקדשו חיי מהא דאמר עולא ד' ור' יוסי אומר לעדות אלו לעצמ' ד' רבנן עיר שיתקדשו חיי [ואן] לקר עמם המעשרות ופ' ד' ור' רעה אד מפני לטעמי המעריני עליהן כשבת, ור' ר' כרל ר' אבהו עמם המעשרות, ופ' ד' עמם המעשרות בשם ר' עקיב' לבריות ואין חרקה עליה. ואמרין מאי טעמא דר' יוסי, דרביה' וחתן ב' היתה. עמם המעשרות אמר המעריני אף על הרבה - [וכשם שי' אמרין אף המעריני על אלה מנחין אכל הנוטע...]. ר' דאמסיס כ"ף אל מציאתה, רבן רבנן אל מציאתה היתה בירושל' ור' שאבדור ל' אבדה היה ונתן קמיניה ונטלה. ור' הוי' השכינ' נא ורואו אם מנחין אכל - ור' יוחנן ד' בשם שאי [א]פשר לאכן הוה לחימותך ב' א' [א]פשר להחליט על המעשרים שלי. ור' רביס ל'יד חטא וחילול השם, וכל המביא חרבים ל'יד חילול השם עריר גידר, וכל המעבב ומונעו המעריני על ד' עמם המעשרות חטא חיי מהא ד' ששמועתי חרובים אמר ששמועתי שורחן אל כ"ב, ונא. ור' יוחנן ד' ור' יוסי, כגון אד הרוב ספרו [א' אילעור אורי חילין] ששמועתי [סריסין] ונתון [צבאן], ור' רעה נטע על מרשע ששמועתי - שאלו ל' אילעור ד' חיי מהא ד' ור' הגמשיני ור' ר' נחמי ששמועתי בשם אל כשורעו ואל כשמועתי אל המעשרות שלי.

(א) מרוק סה: [פסוקינן: חס:]
(ב) וְלִי יִצְחָק: [חזקיהו סה:]
(ג) עֲלֵי לִי: [חזקיהו סה:]
(ד) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(ה) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(ו) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(ז) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(ח) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(ט) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(י) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(יא) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(יב) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(יג) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(יד) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(טו) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(טז) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(יז) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(יח) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(יט) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כ) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כא) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כב) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כג) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כד) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כה) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כו) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כז) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כח) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(כט) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]
(ל) וְהַיְיָ יִשְׁמַע לִי: [חזקיהו סה:]

הגהות הב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

לינדינא [לינטרא].
כיצת-כינים.

מוסף רש"י

אז גדר. המחפשת ויולת לחץ
לסטיף את הסדה ואת הנשים
(דע"ר י"ד). ספינה
המיטרפת בים, מלשון טרף
לכנף ומלשון כילה טרופה
(דע"ר י"ט). שהולכת ונדה
ועומדה להיטבע במים (דע"ר
י"ד). עד שיביטו
שפתוחים, כלומר שיגיעו,
דולוראנטי כלע"ו (דע"ר ט"ז).

רבינו גרשום

והכתיב ונתתי שלום. ואין צריך לומר חרב שאינה של שלום שאינה עוברת. שאין דור דומה יפה. שאין מעשה ידי הדור יפה. שלפיכך הוא כא. כמלא תנור תבואה. כמו שהיה קרקע התנור מכוסה מתבואה. כמלא תנור פת. היינו מעט כמלא פת תנור.

בשעה שבה נחשבים, ושמואל את
מתרועעין על הדבר כלל אפי'
רוב נשמים, לפי שהן יושבין
לא אפשר, רגלו בידו, (למ"ה)

חוני המענל התפלל אולי ידרו
האבן ויהי מכרזי מי שאבדה
המים כאלו נמחית טן העולם.
פי דברו, ונשבעת אחת שעתה
בכרכה עד בלי דר, ואמר רב
הם נפל ליה ליה חייא ארינא
נאבא מיתה משתכחא ארינא
וישכשך רגלו כידו במים. תנו